

ભાદરવાનાં ભીંડા જ્યારે, બહુ જોરમાં આવે રે;
અભિમાનમાં અંધ બનીને, વડને પણ ધમકાવે રે.

પહોળાં થઈને પડ્યાં અહીં શું, ગરાસ બાપનો જાણી;
ન્યાય-નીતિ નેવે મૂકીને, મોજ રહ્યાં છો માણી રે.---ભાદરવાનાં...

સમાન હક્ક સહુના છે ત્યાં શું, વગડો પડાવી બેઠા;
હક્ક માટે લડશું, ત્યાં પડશે, હાથ તમારા હેઠા રે.---ભાદરવાનાં...

કીડી, કાળા નાગ તણો પણ, કરે પરાજય કેવો !
બહુ સંખ્યા સામે ઝઘડાથી, થશે ફજેતો તેવો રે.---ભાદરવાનાં...

વધુ હવે શું કહીએ તમને ? હોય આબરૂ વહાલી;
જીવતું રહેવું હોય હજી તો, કરો જગ્યા ઝટ ખાલી રે.---ભાદરવાનાં...

વિનય ધરી વડ કહેવા લાગ્યો : જોર નથી લડવાનું;
બે મહિના રહેવા આપો તો, પાડ તમારો માનું રે.

હસવા સરખી કરી માગણી, ભીંડાએ સ્વીકારી;
નિર્ભય થઈને વડ બેઠો ત્યાં, બહુ છાયા વિસ્તારી રે.---ભાદરવાનાં...

સાઠ દિવસમાં ગયા સુકાઈ, રહી ન નામનિશાની;
ગળી ગયો ત્યાં ગર્વ ભીંડાનો, હસવું ને થઈ હાનિ રે.---ભાદરવાનાં...

હરામનું ધન હાથ પડે ત્યારે, ગામ બધું લ્યે માથે;
રાઈ મગજમાં બહુ રાખે ને, લડે બધાની સાથે રે.---ભાદરવાનાં...

માનવ થઈ માનવતા ચૂકે, કુદરત એ નવ સાંખે;
અણધારી આફત લાવીને, ગર્વ ઉતારી નાખે રે.---ભાદરવાનાં...

પાપોત્પાદિ ગર્વ—અભિમાન, જીવન બગાડી નાખે;
મદ માનવનો ટકશે ક્યાંથી ? કુદરત કોપે ત્યારે રે.---ભાદરવાનાં...

-કવિ : શ્રી ગોકુળદાસ મૂળજી સંઘવી